

שיחת השבוע

חב"ד
צעורי
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

הרב קוטלרסקי ע"ה

צילום: ברוך עזאנווי

קהל עצום ליווה למנוחות לפני שבועיים בניו יורק את הרב משה קוטלרסקי ע"ה, סגן יו"ר המרכז לענייני חינוך של חב"ד, שניהל עשרות שנים את מפעל השלוחים ברחבי תבל. הרב קוטלרסקי עמד בראש כינוס השלוחים העולמי, והיה מעורב בחייהם ובפעילותם של אלפי שלוחים. זכה לאינספור הדרכות של הרבי מליובאוויטש, ושימש כתובת לכל קושי ואתגר בחיי שלוחי הרבי. בשנים האחרונות התמודד עם מחלה קשה, ונפטר בכ"ז באייר.

בית לשלוחים

במעמד השר לשירותי דת, הרב מיכאל מלכיאלי, נערך בשכונת רחביה בירושלים מעמד פתיחת המרכז החדש של בית חב"ד, בהנהלת השליח הרב ישראל גולדברג. הבניין החדש נקרא 'בית משה', על שם הרב משה קוטלרסקי, והוא אמור להיות 'בית לשלוחים' מרחבי העולם הבאים לירושלים.

השלוחים בצפון

שלוחי חב"ד בצפון מוסיפים לפעול למען התושבים שנשארו בערים המופגזות. גם אם הם עצמם פינו את משפחותיהם לאזורים מוגנים יותר, מוסיפים השלוחים לנסוע לעריהם ולשרת את הצרכים הרוחניים והגשמיים של התושבים.

טרוניות לאורך כל הדרך

אתה עומד נדהם מול גיבוב השקרים והאמירות המנותקות מהמציאות, שאפילו ילד קטן יכול להפריכם בנקל

כשהאויב מצטט את דברי התבוסתנות בערוצים שלנו

ל מי שקורא את סיפורי התורה על ההתנהגות של בני ישראל במדבר עומד משתאה לנוכח הטרוניות הבלתי-פוסקות של העם. יצאתם ממצרים בניסים ונפלאות, אתם עכשיו בני חורין, קיבלתם תורה, ואתם צועדים לעבר ארץ ישראל - תגידו תודה בוקר צוהריים וערב! אבל לא, הם מתאוננים ומתחילים להתגעגע למצרים...

הלוחמים היוצאים להפוגות מרצועת עזה חשים אותה תהייה ממש. בעוד הם חשים את רוח הניצחון, מכים את האויב האכזר שוק על ירך, מסיימים כל קרב בהכרעה מוחלטת - הם שבים לעורף ושומעים קינה ונהי. האולפנים מקרינים רוח של דכדוך ותבוסה, מציגים את המלחמה ככישלון, ומשרים אווירה של חוסר תקווה.

אין פלא שאויבינו יכולים לחסוך כסף ואינם צריכים להפיק תכניות מטעמים. הם פשוט מתרגמים לערבית את דברי התבוסתנות בערוצי השידור בישראל, ומשדרים אותם שוב ושוב.

אמירות מופרכות

מעבר לשירות שהדברים האלה מעניקים לאויב, אתה עומד נדהם מול גיבובי השקרים והאמירות המנותקות מהמציאות, שאפילו ילד קטן יכול להפריכם בנקל. אלא שהמראיינים באולפנים נהפכו פתאום לבן שאינו יודע לשאול. הנה כמה מהאמירות המופרכות.

אפשר לעצור ולחדש את הלחימה בעוד שנה-שנתיים. באמת? מי בדיוק יאפשר לנו לחדש את המלחמה? אירופה? אמריקה? האו"ם? ראו איך הם מנסים לכבול את ידינו גם בצל הטבח המחריד בשמחת תורה. פתאום נקום יום אחד בבוקר ונכריז שאנחנו חוזרים להילחם, והעולם ימחא לנו כפיים!?

ונניח שיהיה אפשר לחדש את הלחימה, איזו מציאות תעמוד אז מולנו? האם המחבלים יישבו בהפוגה הזאת בחיבוק ידיים? האם לא יפיקו לקחים וייערכו לקראת הסבב הבא? וכמה מטובי בנינו ישלמו חלילה בחייהם על כך?

המדינה יכולה וצריכה להתמודד עם שחרור מרצחים מהכלא. טוענים שבכבוד השבויים

היקרים שלנו צריך לשלם 'כל מחיר', ובכלל זה שחרור המרצחים הכבדים מבתי הכלא. וכשאתה שואל, הלא הם יחזרו לתכנן ולהוציא לפועל פיגועים, שייגבו את חייהם של הרבה יותר יהודים, אומרים לך שהמדינה צריכה להתמודד עם זה.

ובכן, הדרך של המדינה להתמודד עם זה היא עליידי תפיסת המרצחים והושבתם בכלא. המדינה עשתה זאת, מתוך חירוף נפשם של טובי לוחמינו. שחרור המרצחים לחופשי הוא ההפך הגמור מהתמודדות עם האתגר. אי-אפשר לשלח עדת חיות טרף לחופשי ולא לצפות לתוצאה האומללה.

הדרך היחידה

צריך להגיע להסדר מדיני. נופת צופים ממש. איזה הסדר? כמו אוסלו, שהרשות הפלסטינית מפירה כמעט כל סעיף מסעיפיו? כמו החלטה 1701 של האו"ם בקשר ללבנון, שהמצב בצפון מעיד על טיבה? כמו כל ההסכמות עם חמאס, שהופרו בכל פעם שהתחשק למחבלים לשגר טילים על יישובינו ולתכנן את הטבח האיום?

האם יש אדם ברדעת שאינו מבין כי הכרעת האויב והשגת ניצחון מוחלט הן הדרך היחידה להרתיע את אויבינו, להחזיר את תושבי הדרום לבתיהם ולהסיר מעל ראשנו את האיום המתמיד הזה? הפסיקו עם רוח הדכדוך, תנו עידוד ללוחמים ובעזרת ה' ננצח!

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
19:08	19:30	19:21	19:28	19:23	20:12
20:30	20:33	20:34	20:30	20:24	21:21

פרקי אבות: פרק ב

שבת ישראל,
קדם והזמנים

לדרגתי טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הדיבור על הביטחון יביא אותו

התורה מתארת את דרכי השימוש במן: "שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחְנוּ בְּרִחִים, אוֹ דָכוּ בַּמִּדְבָּה, וּבְשָׂלוּ בַּפָּרוֹר, וְעָשׂוּ אֶתְּ עֲגוֹת, וְהָיָה טַעְמָו כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן" (במדבר י"ח). הגמרא מסבירה (יומא ע"א) שהצדיקים קיבלו את המן מוכן לאכילה בפתח אוהליהם; הבינונים נאלצו ללקט אותו; ואילו הרשעים נאלצו לאסוף את המן ממרחק, והיה עליהם לטרוח ולעבדו למזון.

בספרי החסידות מוסבר שההבדלים הללו נבעו ממידת הביטחון בקב"ה. מי שביטחונוס בה' היה עז, לא נדרשו לעשות דבר. מסופר שהבעל-שם-טוב נקש על חלונו של אדם אמיד, אמר שהוא זקוק לצדקה ומייד הלך. בעל הבית רץ אחריו ונתן לו את כל מבוקשו. לשאלתו מדוע עזב מייד אחרי שדפק על החלון, השיב הבעל-שם-טוב שהוא בוטח בקב"ה שיספק לו את צרכיו, ובדפיקה יצא ידי חובת עשיית 'כלי'.

לב האבן

מידת הביטחון בקב"ה נדרשת הן בעניינים רוחניים הן בעניינים גשמיים. בעניינים רוחניים על האדם לבטוח בקב"ה שיסייע לו בעבודת הבורא, כפי שנאמר בגמרא (קידושין ל"ב): "אלמלא הקב"ה עוזרו, אין יכול לו [ליצר הרע]".

מסופר במדרש (בתחילת קהלת רבה) כי רבי חנינא בן-דוסא ביקש להעלות לירושלים אבן כבדה, והקב"ה זימן לו חמישה מלאכים בדמות בני-אדם שהבטיחו לשאת בעבורו את האבן לירושלים, ובלבד שיסייע באצבעו הקטנה. על דרך הרמז, האבן מסמלת את 'לב האבן' – מצב שהאדם מרגיש כי ליבו נאטם לקדושה, ועל כך מובטח לו שאם אך ייתן אצבע קטנה ויבטח בקב"ה – יגיע ל'ירושלים' – ליראת שמיים.

שמירת הרועה

וממידת הביטחון ברוחניות משתלשלת מידת הביטחון בגשמיות. בזמן הגלות בני ישראל משולים לכבשה אחת בין שבעים זאבים (תנחומא תולדות ה), ועם זה אל להם להתפעל ולפחד, וכלשון המדרש (שם): "גדול הוא הרועה שמצילה

ושומרה ושוברן לפניה". הדברים לא נועדו להרגעה בלבד, אלא עצם הדיבור על שמירת הקב"ה מחזק ומוסיף בביטחון ובשמירה.

חשיבות הדיבור מוכחת גם ממקומות אחרים. לדוגמה, בהקדמת קרבן התמיד של שחר נדרש הכוהן לומר "האיר פני כל המזרח עד שבחרון" (יומא פרק ג). בגמרא נאמר (ירושלמי שם) שהאמירה נועדה "להזכיר זכות אבות", הקבורים במערת המכפלה.

מהירות השפע

לכאורה, מה הצורך להזכיר את זכות האבות בדיבור, בשעה שהכוהנים עצמם הם צאצאי האבות? אלא שהזכרת הייחוס בדיבור מחזקת ומעצימה את התגלות זכות האבות.

וכך התפילה בכלל. לכאורה, לשם מה יש צורך לבקש מהקב"ה בשעה שכלאו הכי הוא זן ומפרנס את כל העולם? משום שהתפילה הנאמרת בדיבור תורמת למהירות הרעפת השפע. וכך הדיבור על ביטחון בה' – ככל שהביטחון מתבטא בדיבור, וביתר חיות, כך יתגשם בפועל.

(תורת מנחם, כרך עז, עמ' 123)

אמרת השבוע

ציות מדויק

רבי אברהם-שלום מסטרופקוב אמר פעם אחת בשולחן השבת: "התורה מספרת על אהרון הכהן וְיִעֲשֶׂה פֶן אֶהְיֶה. רש"י מפרש: 'להגיד שבחו של אהרון שלא שינה'. מה החידוש בזה? וכי יעלה על הדעת שאהרון הכהן ישנה מציוויו של הקב"ה?"

והסביר הצדיק: "יצר הרע בא אל כל אחד ואחד בדרך המותאמת אליו. יש מי שהוא מנסה לפתותם לעבור על רצון ה', אבל יש יהודים שהיצר יודע שלא ישמעו לו ואין שום תועלת במאמציו. מה הוא עושה? הוא עוטה אצטלה של קדושה ומנסה לשכנעם לעסוק בעניינים טובים וקדושים, אבל שלא במקומם ובזמנם".

הרבי נקב בשמו של חסיד שישב סביב השולחן ואמר: "למשל, את פלוני היצר מפתה ללמוד עוד דף בזוהר וללכת שוב למקווה לפני התפילה, ועל-ידי כך יחמיץ את שעת התפילה... זה היה שבחו של אהרון – הוא עשה בדיוק כפי שציווה הקב"ה, ולא התפתה לשום פיתוי".

מן המעיין

ענווה

העלוהו על גג

"והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר י"ג). משה רבנו הביט על עצמו כעל אחד שהעלוהו על גג גבוה; היעלה על דעתו לחשוב שהוא באמת גבוה מכל האדם?

(רבי בונם מפרשיסחה)

חוכמה וענווה

בחינתו של משה היא החוכמה, והדבר עולה בקנה אחד עם ענוותנותו המופלאה: ההשגה בגדולת ה' שאין לה חקר מביאה את האדם לידי התבטלות מוחלטת לפני השם יתברך, ואף לענווה כלפי כל אדם.

(לקוטי תורה)

סבל את השפלות

את "עניו מאוד" רש"י מפרש: "שפלן וסבלן". גדולתו של משה רבנו הייתה שהיה סובל את השפלות.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

ענווה פנימית

הענווה האמיתית אינה זו החיצונית, למראית עין, אלא הפנימית, זו שבלב. מעשה במלך אחד שקיבל עליו להתנהג בענווה ובצניעות, וכשרתמו בעבורו את מרכבת המלכות לטייל בה, ציווה שהמרכבה הריקה תיסע לפניו, והוא ילך אחריה ברגל. אמר לו חכם אחד: לא זו דרך ענווה, כי העניו האמיתי אינו עושה

פרסום ופומבי לענוותנותו, אלא עניו הוא ביושבו בתוך העגלה.

(הבעש"ט)

סבלן בלי גבול

סבלנות היא ממידותיו של הקב"ה – ארך אפיים. חז"ל אמרו: "הידבק במידותיו" – מה הקב"ה מידותיו הן בלי גבול, כך צריך אדם להיות סבלן בלי גבול.

(הנצי"ב)

לבוש בלבד

(תהילים צ"ג, א) "ה' מלך גאות לבש", והיכן כאן הענווה? אלא כתוב "גאות לבש", היינו שהגאות היא הלבוש החיצוני בלבד, ואילו הפנימיות היא ענווה.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

ענווה לפני דורנו

משה ראה את ספרו של אדם הראשון, שבו רשומים דור דור וחכמיו, דור דור ופרנסיו, וראה כי ב'עקבות משיחא' יהיה דור יתום של נשמות נמוכות, שהשגתן ועבודתן אינן נחשבות להשגה ועבודה כלל. ובכל-זאת יקיימו תורה ומצוות מתוך מסירת נפש בפועל ממש, בלי להתפעל מחשכת הגלות ומהקשיים המרובים שיעמדו בדרכם. משה התרשם ביותר מראייה זו, והחזיק עצמו קטן מנשמות אלו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

יום בשבוע	ש"ק ט"ז סיוון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל איסורי ביאה פרק ב'	פרק ד'	פרק ט"א	פרק י"ב	פרק ט"ז	פרק י"ח	פרק נ"א-נ"ב הל מאכלות אסורות פרק א'
פרק א' ליום	הל בינונים פרק י'	הל שמטה ויובל פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

תקנת הרבי מליובאוויטש

SUMMER VIBES

הקיץ הזה מתקדמים לנעם 2
ונהנים משפע מים חמים וקרים
בלחיצת כפתור
עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

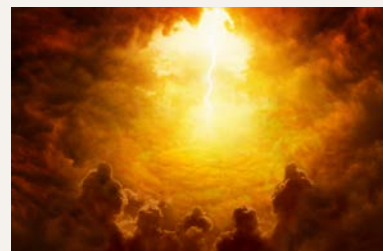

מוקד הזמנות:
077-2304757

המתנות שאבדו – יחזרו

הנבואה חוזרת. יהושע התרעם באוזני משה רבנו על אלדד ומידד המתנבאים במחנה. השיב לו משה: "ומי יתן כל עם ה' נביאים, כי יתן ה' את רוחו עליהם" (במדבר יא, כט). חז"ל אומרים (מדרש תהילים יד) שלעתיד לבוא תתקיים בקשתו של משה, וכל ישראל אכן יהיו נביאים, כמו שנאמר (יזאל ג, א): "והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר". בהמשך נאמר שם: "ונבאו בנביאם ובנביאם, וקניכם חלמות יחלמו, פחוריקם תזינות יראו, וגם על העבדים ועל השפחות בנמים ההמה אשפוך את רוחי". יש כאן כמה וכמה דרגות בנבואה.

רבי יצחק אברבנאל מסביר שעם הגלות והחורבן איבדו בני ישראל שלוש מתנות נכבדות שהיו להם: נבואה, מופתים, ידיעה אלוקית. שלושת הדברים האלה נרמזו בפסוק (תהילים עד, י): "אותתינו לא ראינו, אין עוד נביא, ולא אתנו ידע עד מה". על כך באה נבואת יואל לבשר כי שלושת הדברים האלה יחזרו:

"באומרו 'אשפוך את רוחי על כל בשר' רמז אל הידיעה והכרת אלוקות השם יתברך, שהיא הנקראת 'רוח השם'... ולכן אמר 'על כל בשר', שהוא באמת כולל לכל בני אדם... וענין הידיעה הוא שכל בני בשר יקראו בשמו ויכירו אלוקותו... ועל זאת ההכרה והידיעה שתתחדש בעולם, אמר כאן 'אשפוך את רוחי על כל בשר'...

"והייעוד השני הוא אומרו: 'ונבאו בנביאם ובנביאם'. כלומר, אף-על-פי שמיום שנחרב בית המקדש ונגנז הארון על-ידי ירמיהו בזמן החורבן, אין עוד נביא... וכל שכן בגלות שלא מצאו חזון מהשם, הנה בזמן הגאולה תשוב הנבואה לחול בעם ישראל."

הרב חיים הבר

 לרגל ארבעים שנה לייסוד
 תקנת לימוד הרמב"ם הימני

טעימה מהרמב"ם

ספק דאורייתא לחומרא' – מדרבנן?

"אסור כל הספקות בלן מדברי סופרים" (הלכות איסורי ביאה יח, יז)

על הוכחת הרמב"ם מדין ממזר אפשר לתרץ לפי הרשב"א שאדרבה, העובדה שהתורה נדרשה ללמד שספק ממזר מותר מלמדת שזה מקרה יוצא מן הכלל, ובדרך כלל ספק אסור מן התורה.

מנגד, על הוכחת הרשב"א מדין אשם תלוי מתרצים לשיטת הרמב"ם, שבאשם תלוי מדובר בספק מיוחד שקרוב לוודאי, או שאשם תלוי הוא גזירת הכתוב ומקרה יוצא מן הכלל.

הוכחה מעניינת לשיטת הרמב"ם היא מהכלל 'ספק ספיקא לקולא' גם באיסורי תורה. לפי הרמב"ם הכלל הזה מובן – מכיוון שדין ספק דאורייתא לחומרא הוא מדרבנן, הרי ספק ספיקא הוא למעשה ספק אם יש כאן איסור דרבנן, ועל כך חל הכלל 'ספק דרבנן לקולא'.

ידוע הכלל 'ספק דאורייתא לחומרא' ו'ספק דרבנן לקולא'. הפוסקים נחלקו אם הכלל 'ספק דאורייתא לחומרא' עצמו הוא מדאורייתא או מדרבנן.

הרמב"ם (ועוד ראשונים כמו הראב"ד) כתב ש'איסור כל הספקות כולן מדברי סופרים', ו'התורה לא אסרה ספקות'. התורה אסרה רק דברים ודאיים, והכלל 'ספק דאורייתא לחומרא' הוא מדרבנן. הוא מוכיח זאת מדין התורה שרק ממזר ודאי אסור ואילו ספק ממזר מותר.

לעומתו, הרשב"א (ועוד ראשונים כמו רש"י) סובר שהכלל הזה הוא מן התורה. הוא מוכיח זאת מדין אשם תלוי בתורה, שאדם מתחייב בקרבן על ספק.

הנושא נידון בהרחבה בספר 'שב שמעתא' ובאחרונים רבים, והם מביאים הוכחות ותרוצים לכאן ולכאן.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרויביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדנת העור וצמצום קמטומים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

לימוד זכות על המועל

היעלה על הדעת להכניסו לכלא לשנים רבות?!"
הלם מוחלט השתרר בחדר. תשובת הרבי הפתיעה את כולם. העסקנים ידעו היטב כמה כוחות השקיע הרבי בבניית השיכון ובהשגת הכספים. "אלף דפי גמרא השקעתי בכך", אמר הרבי לימים, רמז לשעות הרבות שנאלץ לפנות מזמנו בעבור הפרויקט.

"רצוני לספר לכם סיפור", אמר להם הרבי.

"יום אחד, בביתו של אבי, התברר שפמוטי הכסף של שבת נגנבו. כמה חסידים אצו לתחנת המשטרה והגישו תלונה. ואכן, כעבור כמה ימים נמצאו הפמוטים היקרים ונחשף הגנב, שהיה יהודי עני שביקש להביא לחם לבני ביתו.

"כשנודעו לאבי ממצאי החקירה, הזדעזע עמוקות. 'כיצד ייתכן שיהודי יושלך בגללנו לכלא הנועד לשמצה?!' אמר בצער. 'ומי יודע, אולי יספוג עונש חמור עוד יותר, חלילה'. אלא שהתלונה כבר הוגשה והגנב כבר הושם מאחורי סורג ובריח.

"אבי לא ויתר. הוא נטל סכום כסף גדול ועלה לביתו של השופט בטרם הכריע את דינו של הגנב. הכסף החליף ידיים, ואבי התחנן על ליבו של השופט לחון את הגנב ולהשיבו לחיק משפחתו.

"דבריו של אבי יצאו מן הלב ושכנעו את השופט. בניגוד לכל התחזיות זיכה השופט את הגנב. באותם ימים אמרו באירופה בביתנו, שגניבה מביתו של הרבי מסקוויר ז"ל העסקה המשתלמת ביותר לגנבים שכן הם זוכים בשני העולמות, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, שכן ברור שהרבי יהפוך עולמות כדי ששום יהודי לא יתייסר בגיהנום בגללו..."

"וכמו אבי אומר גם אני", סיים הרבי את דבריו הנרגשים. "אכן, המהנדס נכשל בחטא חמור, אבל לא אנחנו נגרום לו להישלח לכלא לשנים רבות". "אולי בכל זאת יש הבדל בין המקרים", נשמע קול מהוסס של אחד מבני הבית. "במקרה שלנו מדובר באדם אכזר וציני, שלא ייצא מהגיהנום. האם יש מקום למידת הרחמים כלפיו?"

"כך אתה אומר?!", תמה הרבי. "כתוב בספרים הקדושים שכל יהודי קשור בחבל בל ינתק עד יעקב אבינו. נכון שקשה לראות כאן את הקשר הזה, אך עלינו להתייגע עד שנמצא גם עליו לימוד זכות".

(על-פי 'בפיקודיך אשיחה')

עסקני החסידות, שהיו חסרי ניסיון בבנייה בהיקפים כאלה, נענו לדרישותיו של המהנדס להזרמת כספים למיזם, והעבירו לו עוד ועוד כספים.

בשלב מסוים החל להתעורר חשד שמהו אינו מתנהל כשורה. הם החלו לבדוק את הדברים, ועד מהרה התגלתה המעילה במלוא כיעורה. לתדהמתם התברר שהמהנדס היה מעביר חומרי בנייה לחברות בנייה אחרות, ואת הכסף שקיבל מהן שלשל לכיסו.

העסקנים החליטו לפטר את המהנדס, ואולם האיש קלט את הצפוי ומיהר להקדימם. הוא הניח

נורות האזהרה התרבו והלכו. החשדות החלו להתבסס עד שהתמונה התבהרה: המהנדס הראשי של השיכון החדש מועל בכספי הבנייה ומעלים לכיסו סכומי כסף אדירים. "חייבים ללכת למשטרה", סיכמו העסקנים הנדהמים.

רבי יעקב יוסף טברסקי היה האדמו"ר השלישי לשושלת סקוויר. הוא נולד לאביו רבי דוד בעיר סקוויר שבאוקראינה, ואחרי שניצל מהשוואה היגר לארצות-הברית, ושם החל לשקם את החסידות.

עם בואו ליבשת החדשה החל לפעול במרץ להגשמת חזונו – להקים עיירה יהודית מבודדת,

שיכון סקווירא בארה"ב. משמאל: האדמו"ר מסקווירא בקבלת קהל

האדמו"ר נזעק: "כיצד עלה בדעתכם רעיון נורא כזה?! וכי אינכם יודעים מה צפוי למועל בכספי ציבור באמריקה? והלוא הוא יהודי, בשר מבשרנו!"

מכתב התפטרות על שולחנם, אסף את חפציו ומיהר להסתלק. אך בטרם נמלט הוציא מהכספת המחאה, זיף את חתימתו של ר' אלחנן רוטשילד, מראשי העסקנים שפעלו לבניית השיכון, רשם עליה סכום של עשרת אלפים דולר, סכום גבוה ביותר באותם ימים, ומשך את הכסף.

היעלמותו של האיש וזיוף ההמחאה אישרו סופית את החשדות. עסקני החסידות היו נחושים להכניס לתמונה את המשטרה ולפעול להעמדתו של האיש לדין.

הם עדכנו את רבם בנעשה, והאדמו"ר נזעק: "חס ושלום! כיצד עלה בדעתכם רעיון נורא כזה?! וכי אינכם יודעים מה צפוי למועל בכספי ציבור כאן באמריקה? והלוא הוא יהודי, בשר מבשרנו.

שתיוסד על טהרת הקודש בלבד. חלפו כמה שנים עד שהרעיון החל לקרום עור וגידים.

במחוז רוקלנד שבמדינת ניו יורק נמצא שטח מכאן ועד להשגת הרישיונות וגיוס הכספים הדרך הייתה ארוכה, אך נחישותו של הרבי דחפה קדימה את כל העוסקים במלאכה, ובשעה טובה החלו העבודות.

ניהול הבנייה הוטל על מהנדס מפורסם, איש מקצוע בעל ניסיון עשיר בהקמת מיזמים גדולים. המהנדס היה יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, אבל התחבב מאוד על האדמו"ר והעסקנים, והללו נתנו בו אמון מלא. איש לא חשד שתחת החזות המקצועית מסתתר למעשה נוכל.

חברת
אגודת
חב"ד
המרכז
למורשת

משפחת חסידי חב"ד בארץ הקודש מתאחדת
יום ההילולא - ג' תמוז

**שלושים
שנה**
"עמדו הכן בולכם"
אנשים, נשים וטף
שלישי | כ"ו סיון | היכל מנורה תל אביב

כשהכל עולה אנחנו מורידים

הצטרפו לעשרות אלפי משפחות
שחוסכות בעלויות הביטוחים
כל חודש עם גפן בסד

קולקטיב בריאות

50%^כ

בלבד מעלות ביטוח פרטי
עם כיסויים רחבים

דמי ניהול בפנסיה

75%^כ

פחות מדמי הניהול
הקבועים בחוק

ביטוח משכנתא

עד כ- 60%

פחות מעלות
הביטוח בבנקים

עליית מחירים
רוחבית במשק

אל תאבדו זמן וכסף - צרו איתנו קשר >

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיקוחים למבוז החיר

basad.co.il

בראות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

רציתי לשאול

עם הרב שמואל בקרמן
רב בית חב"ד באר יעקב

היהדות מעלה על נס את ערך הענווה, אך האם הענווה אינה גורמת לאדם להימנע מלקבל תפקידים ואתגרים?

עצמית, אלא מרגיש שבסך הכול הוא
ממלא את חובתו ועושה את תפקידו.

תורת החסידות מסבירה איך משה
רבנו היה יכול להיות "עניו מכל
האדם", בשעה שהכיר את מעלותיו
הכבירות. כי הוא ייחס את מעלותיו
למתנות שקיבל מלמעלה, ואמר
לעצמו שאילו משהו אחר היה זוכה
ליכולות שניתנו לו, ואילו הקב"ה היה
מדבר איתו פנים אל פנים - היה הלה
מגיע למדרגה גבוהה הרבה יותר.

בבית חב"ד קרה לא אחת שאנשים
המעיטו מערך עצמם. הם חשו שאין
ביכולתם לומר דבר תורה בבית
הכנסת או לפעול בקרב חבריהם
לעבודה וכדומה. הסברנו להם נקודה
זו, שענווה אין פירושה המעטת
ערך היכולות. עודדנו אותם לדבר
ולעשות, והם אכן הצליחו. וכמובן
צריך לזכור שהכול ניתן מלמעלה
ואין להתגאות חלילה.

אנחנו באים עכשיו מחג השבועות.
אחרי מעמד הר סיני עלה משה רבנו
להר ושהה שם ארבעים יום, שבהם
קיבל מהקב"ה את התורה. הוא ידע
שאיש מלבדו לא זכה לכך. כמו-כן
ידע שהוא שהוציא את בני ישראל
ממצרים והנהיג אותם במדבר. ובכל-
זאת היה "עניו מאד מפל האדם אשר
על פני האדמה".

ענווה אמיתית אין פירושה הערכה
נמוכה של כישורים ויכולות. ענווה
אמיתית אינה מביאה לידי הימנעות
מקבלת אחריות ומשימות. האדם
צריך להכיר את מעלותיו, כישוריו
ויכולותיו, ולנצל אותם במידה
המרבית.

מי שיכול ללמד - צריך ללמד. מי
שיכול להנהיג - צריך לקבל עליו
תפקידי הנהגה. מי שיכול ליצור -
צריך ליצור. ענווה פירושה שהאדם
אינו מתמלא גאווה ותחושת חשיבות

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

כשאין אפשרות לקריאת התורה

אין מניין לקריאת התורה, אין עניין לומר
'ויהי בנסוע' ו'ברוך שמיא'.

אם יש מניין ויש ספר תורה, והתחילו
לקרוא בתורה, ובמהלך הקריאה נמצאה
בספר התורה טעות הפוסלת אותו, ואין
שם ספר תורה אחר - העולה שאצלו
נמצאה הטעות לא יברך ברכה אחרונה,
אלא יוסיף לעמוד ליד בימת הקריאה.
העולים הבאים לא יברכו לפני הקריאה
ואחריה, והעולה שנמצאה הטעות אצלו
יקרא בלחש, ובגמר הפרשה יברך ברכה
אחרונה, ויאמר את ההפסטה בברכותיה
(הפסטה במצב כזה תיאמר רק אם קראו
לפחות שלושה עולים קודם מציאת
הטעות).

מקורות: מג"א סי' קמג ס"ק ב, שו"ע אדה"ק סי' רפד
ס"ג, פרמ"ג במשכבות זכב שם ס"ק א, שערי אפרים סי' ו
סעיף טא (ובמשנ"ב שם בבית"ל ס"א), קצות השלחן
סי' פו בבד"ש ס"ק יא, פסקי תשובות סי' קמג ס"ק ה וסי'
קמג ס"ק טז.

**שאלה: האם יש עניין
שאדם המתפלל ביחידות
יקרא לעצמו בחומש את
מה שקוראים בתורה באותו
יום?**

תשובה: מניין שאין לו ספר תורה,
נכון לקרוא את הקריאה בחומש בלי
ברכה, כדי שלא תשתכח תורת הקריאה.
ולא יקראו לעולים לתורה בשמם, כנהוג
בקריאה כהלכה, אלא שליח הציבור יקרא
הכול ברצף בקול רם, וגם יאמר חצי קדיש
אחרי סיום הקריאה. כשיש הפסטה, יאמר
שליח הציבור גם את ההפסטה.

גם אם אין מניין, או אם מתפללים
ביחידות, יקרא אחד הנוכחים (או
המתפלל ביחידות יקרא לעצמו) את
הפרשה וההפסטה מתוך חומש.

מפשטות לשון הפוסקים משמע
שבמקום שאין ספר תורה כשר, או אם

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':

ט' 053-3166532 • דוא"ר: m3166532@gmail.com

עוזי קפלון

תקציר: רק בזכות אצבון הגבור הספיקו גדעון ומונבז להשתתף החוצה מן הארגון ולמצא מסתור, רגע לפני שהופיע עמרי בראש בריוניו

בדיקה שגרתית

דפון... מה קורה פה?!

הוא קרב אל התבה הגדולה, התכופה אליה וקרא בלעג: "אני מזוהר בפעם האחרונה: האם אין מישור בסביבה הרוצה לומר 'שמע ישראל' בטרם נגש ל'בדיקה השגרתית'?"

עמרי הטא את אָזְנוֹ אֶל הָאָרְגָּן. אין קול ואין עונה. חמתו גאתה עד להשחית. "דקרו אותם!", צרח בחמת רצח. "כן! דרו החרים, בכל הכוח, מצד אל צד!", פקד באכזריות כשהוא מביט בשמחה לאיד ברב הרפינס. פקדתו נתמלאה בן רגע ושתי חנינות חדות פלחו את חלל הארגון, מן הקצה אל הקצה, ו... שום אנקת כאב לא בקעה מן הארגון!...

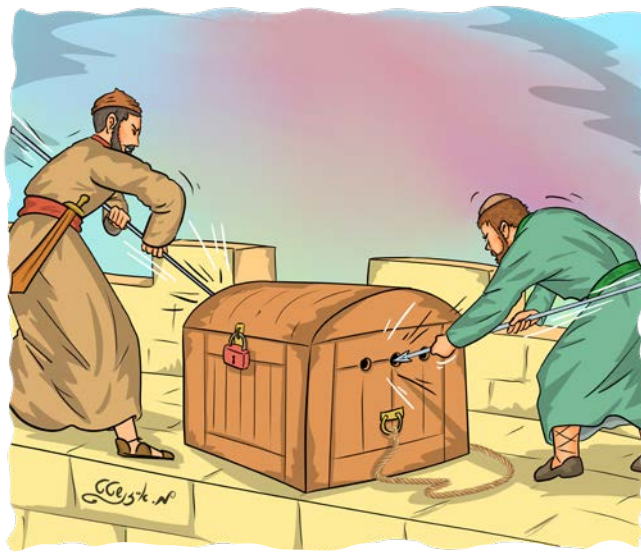
החיוך השטני נמחק באחת מפרצופו של עמרי. עכשו קלט כי אכן, על אף המידע המקדם, משהו כאן התרחש שלא לפי תכניתו. חלק מן הילדים גחכו בקול. גם רב הרפינס התקשה לכבש את חיוכו. עמרי זנק אל הארגון ופתח את מנעולו. פניו השחירו כשולי קדורה, כשראה שמלבד זהב בשפע אין כל ילד בפנים.

הוא הטיח בכוח את מכסה הארגון ופנה אל חבריו בראש משפל. "סימנו פה. חוזרים!", ועמרי פנה ערף והסתלק לו בבשת פנים וברוח נכאה. היטב זכר את אזהרתו של אבי אצבון: "אם יתברר כי אף לחנם הפרעמני באמצע ארוחת הצהריים, ענוש תענש ענש קשה".

רב הרפינס לא לקח ספון, והורה לאחד מתלמידיו לטפס במעלה החומה ולהשקיף משם אל הכוח הנסוג; לודא שאכן מסתלקים הם מן הוירה לחלוטין. רק כשנמת האות נגש אל בור המים וקרא בלחש: "צאו ממערתכם! שכבר הסתלק עמרי ובטלה גזרתו".

השנים הגיחו החוצה נוטפים ורועדים. המלמד חבקם באהבה. "וכרו! פאשר יתן השם ותזכו לשוב הנה ברנה, תוכלו לברך כאן בדיוק: 'פרוה שעשה לי נס במקום הזה!'. ועכשו, אהובי, בחורה לארגון!..."

המשך יבוא

התרים, מנסה לערער את שלות רוחו של המלמד. הוא לא האמין לשמע התשובה. "מדוע לא?", ענה רב הרפינס, והעלה את חמתו של הבריון.

"אתה באמת חושב שאם תגיד לי 'למה לא' זה יגם לי לותר על הבדיקה?", פלט בחמה. "בריונים!", פנה אל אנשיו, "בדיקה שגרתית!", מורה באצבעו על הארגון הדומם. שני בריונים קפצו מעל ססיהם ושלפו חניתות ארוכות. "רואים אתם את החרים משני צדי התבה?", הסביר לחיליו, "חרים אלה טובים הם לכניסת אויר פנימה", אמר, כשהוא נותן ברב הרפינס מבט רב משמעות, "אף טובים הם גם כן לכניסת חניתות הבדיקה..."

שום שריר בפניו של המלמד לא זע. עמרי לא הצליח להבין מאין הרגע הלך. הוא נתן מבט בפני הילדים האחרים, הם לא נראו חרדים במדה יוצאת

דבר התורה שלי

התלמיד שמקבל תשובה מיד

אנשים שהיו טמאים בזמן הקרבת קרבן הפסח באו אל משה וטענו: "למה נגרע!". הם בקשו שתנתן גם להם הזדמנות נוספת להקריב את הקרבן.

השיב להם משה: "עמדו, ואשמעה מה יצוה ה' לכם". ואכן, הקדוש-ברוך-הוא הורה למשה את האפשרות של פסח שני. רש"י אומר שמשה רבנו היה כמו "תלמיד המבטח לשמע מפי רבו". ורש"י מוסיף: "אשרי ילוד אשה שקד מבטח לו, שכל זמן שהיה רוצה, היה מדבר עם השכינה".

היו עוד מקרים שבהם שאל משה את הקדוש-ברוך-הוא מה לעשות, ואולם רק במקרה שלנו התורה רומזת שמשה בקש תשובה מידית.

הסבה פשוטה: זה היה המקרה היחיד שבו היה צורך בתשובה מידית. המקרים האחרים היו הבקשה של בנות צלפחד לקבל נחלה בארץ ישראל, ושני המקרים הנוספים היו המקלל ומקושש העצים בשבת.

במקרה של בנות צלפחד לא נדרשה תשובה מידית, מפני שהיה עוד זמן עד הכניסה לארץ. ואלו בפרשת המקלל ומקושש העצים לא מהר משה להעניש אותם, כי הוא אהב כל יהודי, אפילו את החוטאים.

אבל כאן באה קבוצת אנשים וזעקה שהיא רוצה לקים את מצות קרבן הפסח. לכן מהר משה לשאל את הקדוש-ברוך-הוא ובקש תשובה מיד.

כאן רואים את גדלתו של משה – שכל זמן שהיה רוצה, היה מדבר עם השכינה. הוא מודיע לאנשים בבטחון גמור שתקף ומיד יצוה ה' כיצד לנהג – "עמדו ואשמעה".

זו היתה מעלתו של משה רבנו, "תלמיד המבטח לשמע מפי רבו", ולכן ידע שהקדוש-ברוך-הוא יחסך ממנו את הספקות וישיב לו מיד.

(על-פי תורת מנחם, כרך מז, עמ' 234)

מה רבו מעשיה'ה

צפור כחלה

ראיתם פעם צפור כחלה? כשהיא ממריאה ופורשת את כנפיה, מתגלה מראה מרהיב בצבע כחל-טורקזי חזק, לצד אזורים אחרים בגונים של כחל-שחר עמק.

זוהי הכחל, צפור מרהיבה ביפיה שאפשר לראותה בחדשי הקיץ בארצנו. גדלה בעורב, וגם יש לה קול צרוד, כמו של עורב. גם צורת הליכתה על הקרקע מזכירה את העורב. למעשה, היא איננה הולכת אלא מנתרת ממקום למקום.

אבל בשמים היא עפה בקלילות ובאצילות. כשהיא נחה על ענף עץ ומקפלת את כנפיה, צבעה הכחלחל מסוה אותה, עד שהיא נראית כמו חלק מהשמים הכחלים.

הכחל היא צפור נודדת. היא אוהבת מזג אוויר חמים. בקיץ היא חיה בארצות אירופה, ובחורף יוצאת למסע לארצות אפריקה החמות. באביב, כשלהקות הכחלים חוזרות מאפריקה, מקצתן מעדיפות להשאר בארצנו ולקנן כאן, במקום להמשיך לאירופה. כך תוכלו לראותם בחדשי הקיץ ברחבי הארץ.

את גוזליה מגדלת הכחל בחורש שהיא חופרת בקירות עפר. הנקבה מטילה שם 4-5 ביצים, ושני בני הזוג דוגרים עליהן במשך 18-19 יום. כחדש אחרי הבקיעה יכולים הגוזלים לעוף מהקן ולחיות חיים עצמאיים.

הכחל היא צידת מכשרת, שמתמחה בתפיסת חרקים כמו חפושיות, דבורים, צרעות ופפיריות. היא אוהבת לשבת על ענפים או גדרות, ולחפש את הטורף. ברגע שהיא מזדה בעל-חיים מתאים - היא מזנקת לעברו במהירות ולוכדת אותו.

בעבר קננו בארץ בכל קיץ אלפי זוגות של כחל. כיום מקננים בארץ פחמשי מאות זוגות בלבד, והכחל מגדר בישראל מין שעתידו בסכנה.

איור: מרדכי איזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומל לחיבים טובה

08

תקציר: אחר כפייה ימים ביריד פתבוננת משפחת הסוחרים לצאת לדרך, אך עוצרת ברגע האחרון. סוחר יהודי נחפז לעדכן אותה בהתפתחות מסכנת

אתם רוצים לאכל לחמניה. האם מברכים 'המוציא' אחרי שתולשים ממנה חתיכה ועומדים להכניסה לפה? לא. כי עדיף לברך על לחמניה שלמה. מה עושים? חותכים קצת, מברכים ואז תולשים את החתיכה ואוכלים.

הלכה בשבוע

אמונה וביטחון בתוך חורבות עזה

כחצי שנה לחם המוזיקאי עומרי גורן בתוך עזה, ושם גם כתב והלחין שיר שכולו אמונה וביטחון, כשצילומי הרקע הם תמונות הלחימה. "עד הניצחון ניפול נקום"

רציתי להתחיל 'מלמטה', להתחבר לאנשים. עומרי (צילום: יוסל נחשון)

שנולדה מתוך המלחמה נושאת את הכותרת 'ניגונים של שמחה'. כתבתי את המילים עם אלמוג טבקה ומאור ספיר. זה קרה אחרי שהייתי ארוכה בשטחי הכינוס, לפני הכניסה לרצועת עזה. כל מה שהלוחמים רצו זה להתעודד ולשמוח, ומשם גם צמחה המנגינה הנפלאה, שהלוחמים פיזמו בלי הפוגה.

בעבור העם. בשל הלחימה בעזה נאלצתי לבטל עשרות הופעות שתוכננו לי, אך הידיעה שאתה נלחם בעבור עם ישראל שווה הכול. לילה אחד ישבתי עם לוחם מיחידת אגוז, והשמעתי לו את השיר 'עד הניצחון'. מול הריסות עזה שרנו יחד והתעודדנו. זה היה רגע מרגש במיוחד.

כוח השירה. לשירה המון כוח לגעת בלבבות. הופעתי באירוע תפילה וזיכרון ללוחם יעקב שלמה קרסנינסקי הי"ד, מסתערב שנפל בשמחת תורה. אחרי ההופעה ניגשה אליי אימו ואמרה לי שהייתה בכמה אירועי זיכרון לבנה, אבל שירתי מאוד נגעה לליבה. מאז אני בא לבית המשפחה ברמות מדי חודש, לשיעור תורה עם החברים המסתערים, ואנחנו שרים יחד. ברגעים כאלה אני אומר תודה לה' שנתן לי את השליחות לשמוח את עם ישראל.

גיוס לאחדות. כל השיח הרעיל על חוק הגיוס לא חודר ללוחמים, כי כשיש משימה גדולה מול העיניים – להיות יחד ולהילחם בעבור עם ישראל – אין לאיש זמן לפילוג. אתה יכול לראות משמאלך לוחם חרדי, מימינך מי שמגדיר את עצמו 'אתאיסט', וכולם לוחמים יחד. הדבר החשוב ביותר ללוחמים הוא אחדות העם.

עומרי בימי הלחימה ברצועת עזה

יקרה.

אבא רם. יש לי המון הכרת תודה לאבא שגידל אותי, הרב רם גורן, מוזיקאי בזכות עצמו, שכבר בהיותי בן שמונה קלט שאני מתחבר מאוד למוזיקה ושלח אותי ללמוד נגינה בקלרנית. הוא גם קנה לי קלרנית, שבו הייתי מנגן מדי פעם בהתוועדויות חסידיות. הוא חיבר אותי למוזיקה ולניגונים.

ניצחון. פרסמתי עד היום ארבעה שירים. האחרון, 'עד הניצחון', נכתב וצולם בתוך עזה, שבה לחמתי קרוב לחצי שנה. מילות הפזמון הן: 'עד הניצחון ניפול נקום, אני איתך / עד שכל השקט ייגמר / אני לא אז מפה / אף פעם לא תרגיש לבד. / ולא יירא ליבי / ננחת, נעוף / נמצא עוד רגע / בתוך הטירוף הזה / עוד תחזינה עינינו'. השיר נכתב על חבר שנשבר וקשה לו, ואני מעודד אותו – עד הניצחון אני איתך! רצינו להעביר מסר שבתוך כל החושך הגדול – פתאום יפציע האור הגדול ונראה את הגאולה.

עזה. כל הצילומים לקליפ צולמו במצלמה שהייתה מחוברת לגופי, שתיעדה את הלחימה שלנו סביב השעון. התיעוד הזה, מבפנים, נותן המחשה טבעית ומוחשית למילים, ובעיקר משדר מסר של ניצחון על הרוע.

ניגונים של שמחה. יצירה נוספת

תעודת זהות. עומרי גורן, בן 28, אמן ויוצר מוזיקלי. גדל באלעד, וכיום מתגורר בירושלים. שיריו משלבים מוטיבים של שמחה, גאולה, אמונה וביטחון בבורא העולם.

ירושלים של מעלה. את ירושלים גיליתי בגיל צעיר יחסית, ונקשרתי אליה. את דרכי המוזיקלית התחלתי ברחובותיה, בממילא. הייתי מה שמכונה 'זמר רחוב'. רציתי להתחיל 'מלמטה', להתחבר לאנשים. עמדתי במקום כלשהו, עם גיטרה, ופשוט התחלתי לשיר. עצר אדם אחד ואחריו עוד אחד, ופתאום עמדו מולי עשרות. שרנו ושמתנו יחד.

זמן לנשמה. התבוננתי בבני האדם. הם היו בתוך מרוץ היום-יום. מקצתם היו לבושים בקפידה. והם עצרו, התבוננו בי והתחברו לשירה. זה ריגש אותי. יום אחד עבר שם מישור והחמאי לי על שירתי. זה היה מנהל אמנים, והוא לקח אותי לחסותו.

תפילה. בחודש אלול האחרון ערכתי מופעי סליחות עם מאות סטודנטים, המשתתפים בפעילות שלוחי חב"ד באוניברסיטאות. בתוך העוצמה האדירה של השירה והתפילה אמרתי להם: אני באתי מהרחוב. התפללתי להגיע לרגע הזה, וזה פשוט קרה. תתפללו, תאמינו, וגם לכם זה

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למצורי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין